

Gânduri la mare

Samoila

Gândurile mele
Toate
Se adună între stânci
Să își limpezească,
Poate,
De la cine iau porunci.
Apa mării le clătește
Cu mirosul ei salin,
Vântul sprinten
Le răcește
Precum gheața
Roșul vin.
Văd eu bine
Sau
Îmi pare
Că un gând fără perdea
Se trezește
În plin soare,
Neștiind unde s-o ia?
Celelalte,
Furioase,
Îl trag repede-napoi
După stânci
De vânturi roase
Să nu devină strigoi.
Enervat, ca orișicare,
Îmi iau gândurile mele
Și m-arunc adânc în mare
Să le scap de gesturi rele.